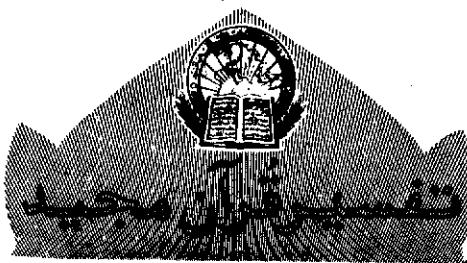

براساس تفسیر موضوعی
سوره عنکبوت آیه‌های ۳-۱

امتحان و آزمایش‌های الهی

اللهم احصب الناس ان يترکو و ان يقولوا آمنا و هم لا يفتنون
: آیا مردم پنداشته‌اند که با کفتن این که ایمان آور دیم ره‌امیشوند
و هر کس مورد آزمایش قرار نمی‌گیرند ؟ .

ولقد فتتنا الذين من قبلهم فليعلم من الله الذين صدقوا و
ليعلم من الكاذبين .

؛ مامت‌هائی را که پیش از آنان بودند ، آزمایش کردیم ، خدا
راستکویان و دروغ‌گویان را کاملاً می‌شناسد .

مسئله امتحان و آزمایش ، از جمله مسائلی است ، که در قرآن مجید ، روی آن ، زیاد
تکیه شده و مطالب مربوط به آن با تعبیرهای مختلف ، مانند: «فتنه» ، «پلاعه» ، «تمحیص»
«تمییز» و «امتحان» وارد شده است ، و با مراجعه به «المعجم المفہوم» از طریق
این مواد ، می‌توان به اهمیت و عنایت قرآن به موضوع امتحان و آزمایش بی‌برد
مسئله آزمایش الهی در قرآن به دو صورت مطرح گردیده است : گاهی به صورت کلی
و این که افراد در کشاکش زندگی ، مورد آزمایش ، قرار می‌گیرند ، و محل امتحان ، راستکو
را از دروغگو جدامی سازد ، و گاهی دیگر به صورت ملموس و عینی ، وبا تشریح سرگذشت
امتحانی پیشین که مورد آزمایش قرار گرفته‌اند ، و گروهی رفوزه و گروهی نیز پیروز
شده‌اند .

مهم ترین مسأله در آزمایش‌های الهی، آگاهی از نتایج و نتائج‌سازنده امتحان است و این که ایاقات‌ها و شناسنگی‌های نهفته در افراد، درستیه امتحان، ظهور و بروز نموده، از این طریق، افراد به کمال خود مطلوب می‌رسند. و اگر امتحان و آزمایش در کار نبود، کمالات نهفته در درون افراد به صورت گنج پنهان باقی می‌ماند و خود را نشان نمی‌داد.
تشريع این مطلب که امتحان برای گروههایی، مابهنه تکامل و نزدیک نترقب است نیاز به مقدمه‌ای دارد، که ذہلاً بیان می‌گردد (۱).

هدایت همسکانی الهی

آلریش هرموجودی باهدایت تکوینی و راهنمائی طبیعی آن به کمال وحدتی که برای آن آفریده شده است، توأم و همراه می‌باشد، توگوئی خداوندیها آفریدن هرموجودی، دوکار انجام می‌دهد: ۱- به آن، وجود و هوستی می‌بخشد. ۲- دست آن را می‌گیرد و از راههای بر- پیج و خم عبور داده، و به کمال مقصود از خلقت آن، هدایت و رهبری می‌کند.

خداوند دونوع هدایت دارد: هدایت مخصوص به موجوداتی که باعقل و خرد مجهز نند و در سایه آن می‌توانند بارتکلیف الهی را به دوش بکشند. این موجودات از درون وسیله‌عقل و خرد و لطرت و از بردن به وسیله هیامبران و آموزگاران الهی هدایت و رهبری می‌شوند و از طریق دووجهت باطنی و ظاهری، به اهداف عالی انسانی می‌رسند.

چنانکه گفته شد این نوع هدایت از درون و بیرون مخصوص پلک گروه از موجودات است که دارای عقل و خرد بوده و در انتخاب راه خود کامل‌آخوند و آزادی باشند.

در برایر این نوع از هدایت، هدایت دیگری است که همه موجودات در بخش آن قرار دارند و به طبقه معینی مخصوص نیست و در اصطلاح علمی به آن «هدایت تکوینی» می‌گویند. بر آن مجید به این نوع از هدایت فراگیر، ذر آیاتی، از آن جمله آیده‌پادشاهه در زیر اشاره می‌کند و می‌فرماید: **الذی اعطی کل شی خلقه ثم هدی** (سوره طه آیه ۵)

خداوند به موجودات جهان، نعمت وجود بخشید، آنگاه همه را به راه کمالش هدایت کرد. و در آن آیده‌پادشاه می‌فرماید: **الذی خلق فسوی والذی قدر فهدی** (سوره آعلی آیه‌های ۳-۲)؛ خداوندی که هرموجودی را آفرید، آنگاه به آن برداخت، هرموجودی را اندازه گیری کرد و به راه کمالش هدایت نمود.

این آیات و آیات دیگرها کی است که آفرینش هرموجودی باهدایت و راهنمائی خاصی

۱- البته مباحث مربوط به امتحان، منحصر به این نیست، بلکه نکات دیگری نیز در آزمایش‌های الهی است که در قرآن به آنها اشاره شده و مانیز آنها را به گونه‌ای ذشرده مطرح خواهیم کرد.

که در حیوان از آن به «غیریزه» و در نبات و جماداًز آن به قوانین راسخ خلقت، تعبیر می‌آورند همراه بوده و این راهنمائی غیر از آن حدایت درونی و بابرونی است که ویژه موجودات عالی است، و در نتیجه برخی حدایت پاکت و پرخسی دیگر روگردان و در نتیجه ضال و گمراه می‌باشد.

آیه «وَالذِّي قَدَرَ فَهْدِي» حاوی نکته ارزشمندی است و آن این است که حدایت خداوند پس از تقدیر و اندازه‌گیری است، مقصود از «تقدیر» و اندازه‌گیری همان مجهز ساختن موجود بالسباب و امکاناتی است که می‌تواند موجود را به هدفی که برای آن آفریده شده است برساند یک چنین «تجهیز» در درجه نخست و آنگاه همراه گشتن آن با حدایت همگانی وصول به مهد و کمال مطلوب را تضمین می‌کند.

قرآن در آیه دیگر، همه حدایت‌های فردی و اجتماعی، تشریعی و تکوینی را از آن خدادادنسته می‌فرماید: «إِنَّ عَلَيْنَا لِلْهُدِيِّ» (سوره لیل آیه ۱۲۴)؛ بر مالت، حدایت و رهبری.

پاتوجه به انواع حدایت و رهبری که مخصوص انسان‌هارا، حدایت تشریعی، و مربوط به تمام موجودات جهان را، حدایت تکوینی، می‌نامیم، پادآور می‌شویم که یکی از وسائل حدایت انسان‌ها، به کمال و میعادتی که برای آن آفریده شده‌اند، همان امتحان و آزمایش‌های الهی است به طوری که اگر چنین آزمایش‌هایی در کار نبود، الراد مستعد و آماده، به آن درجات از کمال نرمی‌ده و نیروهای نهضت‌ده درون آنان، به صورت زمینه و قوه باقی می‌ماند و هرگز به فعلیت نمی‌رسید.

اکنون این حقیقت را با یک مثال قرآنی روشن می‌سازیم:

ابراهیم و آزمایش‌های الهی

قرآن مجید ابراهیم خلیل را به صورت یک انسان کامل می‌شاید، و کمتر به یامبری مانند خلیل الرحمن در قرآن مورد ستایش قرار گرفته است؛ و این خود بحث جداگانه‌ای است که فعلاً وارد آن بحث نمی‌شویم.

یکی از عمل ترقی و تکامل حضرت خلیل الرحمن این است که او کرا آ در بوتة امتحان قرار گرفت و پر اثر استقامت شایان تقدیر، توانست از عهده امتحان برآید. و به عالی ترین کمال انسانی که همان مقام امامت و رهبری جهانی است برسد. و اگر او با چنین امتحان‌هایی روبرو نشده بود هرگز چنین کمالات روحی را که اورا شایسته مقام رهبری ساخت، دارا نمی‌گشت.

ابراهیم در طول عمر خود، چندبار در بوتة امتحان قرار گرفت، و در هر امتحانی نوعی کمال روحی در وجود اوجوانه زد، و یوستن این کمالات بهم او را الایق مقام امامت

ورهبری ساخت.

خدابه او فرمان دادن با کمال رشادت و بدون بروای پا برستشگران اجرام آسمانی به بحث و مذکوره بودند ، و عبودیت و بیهارگی «عبودهای آنان را لاش کند»^(۱) بدان افرمان دادند: تنه با بتبرستان به نبرد برخیزد ، و در روز خاصی وارد بستکه آنان گردد و تمام بتهای آنان را بشکند، فدر مقام بازجوئی، از گفتن حقیقت بالکند اشته باشد. واگر اورا به سوزاندن در میان توده‌ای آتش محکوم ساختند، حاضر و آماده شود^(۲) (۳) به افرمان داد: لر زندخود اسماعیل را به قربانگاه ببردو او رادر راه خدا سر برید ، و فرمان خدار، بزمهر پدری مقدم دارد

به افرمان داد: زن و فرزند خود را در بیان نی آب و علف رهاسازد ، و خود راهی نقطه دیگری گردد^(۴)

هر یک از این دستورها، کمال را در روح و روان او به وجود آورد، و آن چنان در او، عشق به کمال مطلق (خدا) پدید آورد که در راه او، سرازها نمی‌شناخت ، و هر نوع نفسانیت و خودخواهی را در خود کشته و سرازها گوش بفرمان او گشت ، و روح فرمان برداری و تسليم نرتام خواستهای او پیرورز گردید.

یک چنین کمال (عشق به کمال مطلق معوجه نوع خودخواهی) ایش از امتحان در وجود ابراهیم به صورت قوه و زمینه وجود داشت بسان نوآموزی که اگر به مدرسه برو و داشتند می‌گردد ، ولی این نوع زمینه‌ها در صورتی بد فعلیت می‌رسند ، و سعادت آفرین می‌گردند که از حالت زمینه در آیند، و ب فعلیت برسند. واگر این نوع آزمایش‌ها نبود، هر گز این کمالات در وجود او پدید نیامده، واورا به صورت انسان کامل در نس آورد.

تو گوئی امتحان و آزمایش بسان کوره‌ای است که در آن کوره طلای خالص ، کمال و ارزش خود را نشان می‌دهد واگر بروشی بروی طلا باشد از این طریق به کنار می‌رود. حقیقت عیان می‌گردد اتفاقاً ادر فرآن مجیده این راز از رازهای امتحان به گونه‌ای اشاره شده است آنجا که می‌فرماید: «ولنبلو تکم بشی من الخوف والجوع ونقض من الاموال والا نفس والثمرات وبشر الصابرین»^(۵) (سوره بقره آبه ۱۵۵): ما شماما را بوسیله ترس

و یه در صفحه ۲۴

(۱) سوره العام آیه‌های ۷۶ - ۷۹

(۲) صافا ۹۲ - ۹۷

(۳) صافات ۱۰۳ - ۱۰۵

(۴) ابراهیم ۳۷

ناصر مکارم شیرازی

ابعاد فعالیتهای غیرمجاز اقتصادی در اسلام

نگاهی به انواع فعالیتهای دهکانه تولیدی و تجارتی زیر که در اسلام ممنوع و حرام است، دقیق و وسعت نظر این مکتب در تنظیم یک برنامه اقتصادی سالم نشان می‌دهد

ممنوع است .
نگاهی به چگونگی « فعالیتهای مجاز اقتصادی » و « فعالیتهای غیرمجاز در اسلام روش‌نگر این واقعیت و نیز روشنگر محدود دیتهای فراوانی است که اسلام در این زمینه قائل شده که اثربستی‌های روی جلوگیری از تراکم و تمرکز تروت دارد .
توجه به ده نوع معاملات عدم حرام که ذیلا آورده‌ایم بیانگر بسیار روشنی از این واقعیت است :

می‌دانیم در مکتب اقتصادی اسلام مسائل انسانی و مسائل اخلاقی از مسائل اقتصادی جدا نیست بلکه مکتبهای اقتصادی شرق و غرب که همه آنها اقتصاد را به صورت پلکان‌اصیل می‌نگرند و دیوار بلندی میان آن و مسائل انسانی و معنوی می‌کشند و بهینه‌دلیل دیدگاه اسلام در تمام مراحل با دیدگاه آن دومکتب متفاوت است و بسیاری از فعالیتهای اقتصادی و درآمدانها را که این دومکتب حلال و مجاز می‌شمرد در اسلام

الطرق ، همچنین تهییر سلاح از وسائلی که به آنها در انجام مقتاصل شان کمک می کند .
گرچه لفظها معمولاً سلاح « و اذکر کرده
اند، ولی بعضی از لفظهای بزرگ این امر را
منحصر به فروختن اسلحه ندانسته و آنرا پنهان
تعمیم داده اند که شامل هر نوع تقویت و
کمک موثر به اینگونه اشخاص می شود . خواه
اسلحة باشد یا غیر اسلحه) .

۵- هر گونه همکاری و کمک به
ستگران ، به صورت معاون ، کارمند ،
کارگر ، نویسنده ، کاربرداز ، و مامور خرید
و فروش ، راننده ، و امثال آنها و بطور کلی
« جزء دستگاه و تشکیلات آنان بودن
هر چند عمل او مستقیماً ظلم و ستم نباشد
روی این جهت نه تنها کسی که از طرف
بک دستگاه ، ستگر و چبار مأمور شکنجه
و آزار افراد بینگناه می گردد ، کار و
حتوق او حرام است ، بلکه کسی نویسنده
مخصوص و وکیل خرج و باحت آشیز و
طبیب مخصوص او بشاید کار او نیاز از نظر
فقه اسلام منوع و حرام و حنقوی که دریافت
می کند نیز حرام است ۰

* * *

۶- هر گونه تبلیغات مضر و زیان
بعض چه زیان جسمی داشته باشد و یا اخلاقی
و هر گونه وسائلی که مخصوص این کار است
منوع است و خرید و فروش آنها حرام اعم
از اینکه نام کتب ضلال بر آنها گذارد و شود ،
یانه ، اما به حال مضر و زیان بخش باشد و
نام کسانی که کارمند اینگونه دستگاه ها

۱- خرید و فروش اشیاء مضره
(اعم از اینکه زیان جسمی داشته باشد و یا
زیان اخلاقی و اجتماعی) در اسلام منوع
است ، مانند خرید و فروش مواد مخدوش
مخدوش ، اشیاء فجس و آسوده و هر چیز
که سبب آسودگی جامعه گردد

۲- خرید و فروش آلات حرام
مانند آلات تماز و همچنین سکه و اسکناس
تقلیلی و با کم بها و وارد ساختن آن در
بازار منوع و حرام است ، تمام وسائلی که
انحصارآ در خدمت کارهای نامشروع قرار
می گیرد هم تولید شان حرام است و هم خرید
و فروششان ۰

۳- خرید و فروش اجنباس حلالی
که می دانیم از آنها ذر طریق ضرر
و زیان جامعه (اعم از ضرر زیان جسمی
و اخلاقی) استفاده می شود مثل فروختن
انگور و سایر میوه های مشابه به کارشناس های
مشروب سازی و اجاره دادن قطار و کشتی
و اتو موبیل برای نقل و انتقال مواد مخدوش ،
مشروبات و اشیاء مضر دیگر خواه فروشند
قصد کمک به چین کارهای از معامله داشته
باشد ، اما بداند قطعاً این وسائل مباح در
مسیر آسودگی و گناه استفاده می شود چنین
معامله یا اجاره ای حرام و منوع است یعنی
محکم علم واراده یکی است)

۴- خرید و فروش اشیائی که باعث
تفویت دشمنان خدا و دشمنان خلق
خدا می شود مانند فروختن اسلحه به هنین
افراد و حتی فروختن سلاح به دزدان و قطاع

استخدام حکومت اسلامی مستند و ظائفی را بر عهده گرفته اند که برای مردم انجام می دهند حق گرفتن هیچگونه انعام و اجرت از مردم در برابر انجام این وظایف ندارند و موظفهای این کارهار ابرای مردم بطور رایگان انجام دهند مگر در مواردی که حکومت اسلامی خودش وظیفه ای برای مردم در مقابل اینکونه خدمات قائل شده باشد

* * *

۹- گرفتن هرگونه رشوه برای تضییع حقوق ، و باطل نمودن حق ویا احراق باطل ، ممنوع و حرام است ، و حتی کسانی که دلال این مظلمه بوده باشند کارشان حرام و بولی را که از این زمکن در بیان می دارند نیز حرام است .

محجین گرفتن رشوه برای ادائی حق کسی به این صورت که مثلا ارباب رجوع در فلان اداره برای رسیدن به حق خود با تسریع در کارش وجهی می برد از اینها حرام و ممنوع است و چنین اموالی به مملک طرف در نمی آید .

* * *

۱۰- احتکار و ذخیره کردن مواد غذائی در حالی که مورد نیاز مردم است و به اندازه کافی در بازار وجود ندارد ممنوع است و حکومت اسلامی می توان محتکران را مجبور بر فروش کند و اگر بخواهند دو تعیین نرخ به مردم اجعاف کنند آنها را ادار

بهله فر صفحه ۲۴

می شوند کارشان حرام و حقوق آنها غیر مباح است .

با توجه به توسعه وسائل تبلیغاتی در دنیا امروز نقش اینکونه قابلیت هادر صلاح و فساد جامعه و کمک به توسعه مناسد ، و یا به عکس کنک به سازندگی جامعه عمق این دستور اسلامی کاملا مشخص می گردد

* * *

۷- هرگونه تقلب و ساختن جنس تقلبی و خرد و فروش آنها ممنوع است و کسانی که کار گر و یا کارمند درستگاههای باشند که کار آنها تهیه چنین اشیائی است حقوق و درآمد آنها مباح نیست .

* * *

۸- گرفتن اجرت و حقوق در برابر انجام وظیفه ای که بعنوان یک واجب بر عهده انسان گذارده شده است ، ممنوع است ، هیچکس نمی تواند مثلا در برابر جهاد پادشمن و یا امر به معروف و نهی از منکر و بالقضاؤت و یا تعلیم و تربیت که جنبه و جوب دارد ، حقوق واجرت و پاداش بگیرد چرا که همه اینها بعنوان یک وظیفه شرعاً بر عهده هر مسلمانی گذارده شده و در برابر الجام وظیفه واجب نمی توان چیزی در بیان کرد ، و کسانی که در این راههات نیام ولت یا بطوز موقت ، خدمت می کنند اگر نیاز داشته باشند باید بوسیله بیت المال تأمین شوند .

محجین کارمندان و کارگرانی که در

از احمد مختار زاده
دانشجوی پژوهشی دانشکده نفت

پیام حسین (ع)

: ندای آشنا ! ندای آزادی !

* * *

بگوشم میرسد از کربلا گلبانگ آزادی
ندائی آشنا
بعداز گذشت قرنها آید بگوش جان
که: ای نوع بشر، انسان : ،
منم بکتا شهید جاؤ دان بر تاریخ تاریخ انسانها . (

حسین من، حسین من
نی را نور هیمن من
در این صحراء زخون خود
زخون جمله باران و هزیزان
نمودم آییاری نونهال دین جدمرا ...
اگر بود شمارا دین
نشاشد بهتر تان آئین
بدلیا پیرو آزادگی باشید
جدا از راهور سرم بر دگی باشید
صدای آشنای او
از آن وادی رسد هر دم بگوش جان
که، ای انسان ،
نشاشد درخور شان تو فرمانبردن از ظالم
نشاشد لایق توسر بهیش مردم خودخواه خم کردن

می‌باید در این رهله علم کردن
و اکنون ای مسلمان ،

تا بکی تنهاهی در سوک او ر دید گانت اشک میباری
دم در خوبیش بنگر
حالیا در سوک خود
در سوک این بیگانه‌سان ازمکتب او زیستن‌ها ،
اشکریزان شو

و در این عیدخون شیعه پا اندهشة والا او ،
هم عهد و بیمان شو
بنگوش جان‌شنو از کربلا ،
لریاد ، «هل من فاصر» اورا
و گو ، لبیک ! ...

درو دما بروح بالک جانبازان جاویدان
سلام ما به کوی رهبر آزاد مردان
بر حسین (ع) و جمله اصحاب پارانش
که تا سرحد جان بودند همه‌خواز و مددکارش
نبرد حق و باطل ،
جنگ هایپلی و قاپلی
حسینی ویزیلی
هر زمان تکرار می‌گردد
که باشد «کربلا» هر جا
و هر روز است «عاشورا» .

با تندروی و خشونت بیدلیل ، به آتش
توطنه‌های دشمن دامن می‌زنند ، باید همه
آنها را آگاه و بیدار ساخت و از خطراتی که
درییش است باخبر نمود تامرالب گفتار و
رفتار خوبیش باشند واژه چیزی که خلی
در ایمان مردم نسبت به جمهوری اسلامی
و زیا تزلزلی در وحدت و صمیمت و اتحاد
آنها ایجاد می‌کند بورهیزند .

پایه‌ای مصطفیه ۵
خود را نشان داده باز هم با بیداری و
هوشیاری ثابت خواهد کرد که تسلیم
توطنه‌های دشمن نخواهد شد ، به این‌شی
ولادار ، به اتحادش می‌خواهد باشد ، و نسبت
به پیغتی که بالامام و رهبر انقلاب خسود
کرده است تا باید جان خواهد ایستاد !
اما باید آنها که در صنوف انقلابند اما
ناآگاهانه آلت دست دشمن می‌شوند و گاهی

جمهوری

پرستگی کامل‌ها در فلسفه

فلسفه و علم

آزادی بیان و اندیشه در جوامع اسلامی سوو استفاده نموده و کم و بیش خودنگائی می‌کردند ، و با پیشوایان بزرگ اسلام مسانند امام ششم به بحث و گفتگو می‌برداختند . (۲)

ولی وجود یک چنین فکر و اندیشه در دورانهای گذشته ، به وجود مکتبی در چنین دورانها به نام مادیگری آن هم به شکل اصول مشخص و پایه‌های فکری معین ، ارتباً ندارد ، آنچه سابقه دارد ، اصل فکر مادیگری و نقی جهان ماوراء طبیعت است ، و آنچه بعداً در ظرف دو سه

مادیگری به صورت یک فکر و اندیشه ، سابقه دیرینه‌ای دارد ، و از همان زمانهای قدیم ، گروهی به صورت جزم و یقین و با به شکل تردید ، به نقی جهان غیب و ماوراء ماده برخاسته ، و وابستگی آن جهان را ، به مقام برتر ، انکار کرده‌اند و نام برخی از آن الفراد در تاریخ ممل و اقوام و تاریخ فلسفه ، به میان آمده است . و در قرآن مجید ، به وجود چنین گروه اشاره‌ای شده است (۱) و در دوران شکوفائی تمدن اسلامی ، الفراد انگشت شماری به آین نکر دامن زده واز وجود

- ۱- و قالو ان هي الاحيائنا الدنيا و مانعن ببعوثين سوره انعام آيه ۲۹ : آنان گفتند که زندگی همین زندگی ذلیلوی است و ما هرگز بار دیگر برانگیخته نمی‌شویم
- ۲- درباره مذاکرات رئیس‌نادی‌های وقت این ای الموجاه با پیشوای ششم امام صادق به کتاب «اجتیاج» ج ۲ مراجعه بفرمائید.

و حیوان را شکست.

۲- تغییر شکل نیرو که ثابت کرد که صدا، حرارت و نور، صورتهای مختلفی از یک شیء می‌باشند.

۳- کشف تکامل حیوانات، مایه شکوفائی اندیشه‌مبستگی پدیده گردید (۱) اگر «انگل» عمر بیشتری می‌کرد و از اکتشافات مهم قرن پیشتر نیز آگاه می‌شد، اصول دیگری را که جنبه کلی و بیهان شمولی دارند، و در این دور قرن کشف شده است، بر جهان پیش مارکس می‌افزود، ولی چه می‌توان کرد، نه او به چنین کاری توفيق یافت، و نه بیرون مکتب او چنین شهامت علمی داشتند که از چهارچوب اندیشه‌های او بیرون آیند، و اندیشه‌های مارکس و هنکار و هنفکر او را، وحی آسمانی تلقی نکشند، او خود را ازتهمت جمود، مطلق گرانی و مقدس اندیشیدن، کلی و دائمی نکر کردن که به دیگران نثار می‌کشند، بیرون بکشند و قادری در فضای بازدرا محیط آزاد که احتمال بدنه که انسانهای مانند مارکس و انگل ممکن است خطأکشند و اشتباه نمایند، پنهان نمی‌شند.

این اصل تازگی ندارد باهه به رفیق‌های مارکسیست پساد آور شد، این اصل بسان اصل تغییر، و حرکت

قرن پیدا شده آنهم از اینجا و آنجا، به صورت التقاطی، خود مکتب و اصول و قواعد مکتب مادیگری می‌باشد.

از این جهت با کمال صراحت اعلام می‌شود، و تاریخ فلسفه براین مطلب گواهی می‌دهد که اندیشه مادیگری از ساقه مبنی بر خود را است، ولی خود مکتب و اصول مربوط به آن، بسیار نویها و مولود همین تمدن ماشینی غرب و این-اطلاعی باشد گذاران آن، از اصول فلسفه الهی است.

گذشته از این که در برخی بحث‌ها التقاطی بودن جهان پیش مارکس را در زمینه فلسفه و تاریخ و اقتصاد، ثابت کردیم، تاریخ ورود این اصل (اصل تأثیر متقابل پدیده‌ها) بر فلسفه مارکس، گواه و شن بر التقاطی بودن مارکسیسم و فقادان اصالت آن است.

ماکسیست‌ها که تمام اصول و فروع مکتب خود را، مربوط به مارکس می‌دانند اعتراض دارند که چنین اصلی در مکتب او، وجود نداشت و اکتشافات مهم در قرن نوزدهم مایه بارور شدن دیالکتیک، و افزایش این اصل از طرف انگل، بر اصول مارکسیسم گردید این سه اکتشاف عبارتند از:

۱- کشف سلول زنده که مرزمیان گیاه

جهان چون زلف و خال و خط و ابروست
که هر چیزی به جای خوبیش نیکوست
اگر یک ذره را بروگیری از جسای
خلل باید همه عالم سرا به
همه سرگشته و یک چزو از ایشان
بسرون نهاده به از حد امکان
تو گوئی دائماً در سیر و حبس آند
که بیوسته میان خلخ و لبساند
همه در چنین و دائم در آرام
نه آغاز یکی پیدا، نه انجام (۲)

صائب می‌گوید :

تار و بود عالم هستی، بهم بیوسته است
عالی را شاد کرد آن کن که یک دل شاد کرد
در لفسه اسلامی بخش است به نام
«وحدة العالم» آنگاه هن از اثبات چنین
وحدت و بیوستگی در اجزای جهان، آن
وا بر «وحدة الله العالم» گواه گرفته
و می‌گویند وحدت شخصی جهان، گواه
بر وحدت مدبر جهان می‌باشد.

فلسفه اسلامی، جهان را انسان کبیر
و انسان را، عالم صغير، می‌دانند و
آنان در تشریع این مطلب که جهان،
انسان کبیر است، به اندازه‌ای پیش روی
کرده‌اند که مراکزی از جهان را مغز و
قلب عالم دانسته و در این مورد، بیاناتی
دارند. (۱)

۲- به گلشن راز مراجعة پرمایند در دو پیت اخیر به حرکت عمومی جهان ماده
نیز، اشاره شده است.

هیچ نوع تازگی ندارد و اصولاً، کار مهم
علوم در تمام ادوار، کشف روابط پدیده‌ها
است، و هرچه علوم در طول عمر خود
پیشرفت کرده، دایره این ارتباط وسیع تر
گشته است، چیزی که هست، انسان
ابتدائی تأثیر خورشید را در پرش چانداران
و گیاهان لعن می‌کرد، و پیشرفت علم،
تأثیر جاذبه‌های را در جذب و مدد دریا و
ارتباط تلقیح گیاهان را با حرکت حشرات،
کشف کرد.

چیزی که تاکنون علم آن را کشف
نکرده است، مسأله وسعت این ارتباط است،
هرچند از نظر لفسه اسلامی، این ارتباط
در مجموع جهان به طور تعلیق ثابت شده
است، ولی علوم تجربی که مسائل را از
طریق تجربه تعقیب می‌کند، هرگز موفق
به کشف مقدار وسعت این همبستگی
نگردیده است

همبستگی پدیده‌ها نه تنها مورد تأثیر
حکیمان و فلاسفه اسلام است، بلکه هارفاران
روشن ضمیر در قرون گذشته اسلامی، یا
دیده دل آنرا حس کرده و احساس خود
را در قالب شعر ریخته‌اند و در این مورد
عارف بزرگ مقام اسلام، شیخ محمود
شبستری که در سال ۸۱۸ در گذشته است
چنین می‌گوید :

برداشت او از جهان این است که : جهان مجموعه‌ای است که هر جزئی از این مجموعه در دیگر اجزاء، از مردم گذارد، و از همه اثر می‌پذیرد وقتی از اوصی پرسیم که گواه شما بر این قانون فلسفی چیست فوراً من گویدم که کشف مهم در آن نوزدهم این اصل را ثابت کرده و با لامان آزمایش خاص جزئی، پشتونه این اصل است، در صورتی که بک چنین قانون فلسفی کلی، در سرتاسر جهان ماده، با این دلائل ثابت نمی‌شود.

۲- نکته دیگر این که این اصل فلسفی برگдан ایده‌نولوژی قبلی و باورهای بیش ساخته اجتماعی مارکسیسم است که در لباس فلسفی به فروش می‌رسد. زیرا این اصل یعنی اثرباری و اثربندهای هر جزء از یک مجموعه، توجه گرسیاری از مسائل مربوط به جامعه و تاریخ در نزد مارکسیسم است. از این جهت وی کوشیده است تا برای آن بک اصل فلسفی پیدا کند.

باید توجه کرد که این اصل می‌تواند در

بالاتر از همه در قرآن مجید با آیده «قل لو کان فيهم الله الا الله لفسدنا فسبحان الله رب العرش عما يصفون» (۲) (سوره انبیاء آیده ۲۲) بر وحدت مدبر جهان استدلال شده است و باهای استدلال همان پیوستگی نظام جهان و ارتباط محکم اجزاء آن است و پیشواهان بزرگ اسلام و مفسرانی که در تفاسیر خود، معارف عقلی و فلسفی خود قرآن را تعقیب می‌کنند در تشریح برهان قرآن که در این آیده وارد شده است، پیوستگی نظام جهان را باهای برهان گرفته و به تشریح آن برداخته اند. مفسران اسلامی نه تنها، پیوستگی نظام جهان را، باهای فکری نه هم این آیده تارداده اند بلکه در تفسیر آیده دیگر (۳) نیز آن را بک اصل مسلم گرفته و به تشریح آن برداخته اند.

یادآوری دو نکته

۱- نکته قابل توجه در کشف این قانون این است که مارکسیسم این اصل را به صورت بک قانون للسفی تلقی کرده و

۲- اگر در زمین و آسمان خداوند جزخدا بود جهان تباہ می‌شد، پیرامته استخدما از آنجه آنان توصیف می‌کنند.

۳- سوره مل متن آیده ۹۱ اینکه وما کان معه من اله اذَا لذهب كل الله بما خلق ولعل بعضهم على بعض : هرگز با او با خدای دیگری نیست در این صورت هر خدائی بسوی مخلوق خود می‌شتابد و برخی بر برخی برتری می‌جست.

در تشریح مفاده دو آیده و باهای فکری بر این آیده باهی کتاب شناخت صفات خدا صفحات ۸۵-۸۶ مراجعه بفرمائید

مجموعه این بیوستگی کلی، هر پدیده‌ای، در
حالی که معلوم علت معینی است در رابطه
ای دیگر، نقش علی را بازی می‌کند موجب
پیدایش معلوم جدیدی می‌شود؛ مثلاً تبخر
آب در پایا و رود خانه‌ها در اثر تابش آفتاب
موجب تشکیل ابر می‌شود که ابر نیز به
نوبه خود، علت پیدایش باران و آهاری
زمین ویرآب شدن (رودخانه‌ها) می‌گردد.

تأثیر متقابل اشیاء و پدیده‌ها، در این نیز
تظاهر می‌نماید که علت و معلوم جای خود
را عوض می‌کند، یعنی علت تبدیل به معلوم
و معلوم تبدیل به علت می‌شود (۱)

اشتباه ایشان در همین جمله اخیر است
یعنی علت، تبدیل به معلوم و معلوم تبدیل
به علت می‌شود زیرا هیچ گاه چنین کاری
امکان پذیر نیست و در مرور مثال، فرد با
کلی مایه اشتباه نویسنده شده است، زیرا
آبی که مایه تشکیل ابرها گردد، غیر آن
آبی است که در مایه بلاران در رودخانه‌ها به
جزیان انتاده است از آنچه که هر دو فرد زیر
عنوان «آب» قرار دارند، وی تصور کرده
است که آب رود خانه کاهی علت و کاهی
معلوم می‌گردد.

و به تعبیر روش‌تر؛ در اینجا یک‌شی در
سر زبان تحت عمل و شرائط جوی خودنمایی
می‌کند، نخست به صورت آبرو دخانه می‌سیزد
به صورت توده‌ایها، آنگاه به صورت آب
و در این مورد، مسئله علت و معلوم مطرح

مجموعه این بیوستگی که اجزاء آن به عوی
بن خود در ارتباخته، صادق و حاکم باشد
ولی در علت و معلوم حقیقتی هرگز صادق
نیست، زیرا هیچ گاه، معلوم نمی‌تواند
در علت اثریگذارد، بلکه بیوسته، علت
اثرگذار بوده و معلوم اثریگذیر خواهد
بود.

کسانی که این اصل را آنقدر کنی می‌بینند
که حتی علت و معلوم واقعی را نیز می‌خواهند
در بروش این اصل، در آورند از معنی واقعی
علت (هستی‌پخش) و معلوم (هستی پذیر)
غفلت کرده و چشم به مجموعه هائی دوخته
آنکه میان اجزاء آن، ارتباط میکالیکی یا
ارگانیکی برقرار است.

به عبارت دیگر، در واحد صفتی یا واحد
طبیعی این مسئله کاملاً صحیح است چه بسا
شی ای از چیزی اثرپذیرد، آنگاه در خود
آن شی نیز اثر پذیرد و لی در علت واقعی
و معلوم حقیقتی که در دو درجه از وجود
قراردارند در عین ارتباط، هرگز علت از
معلوم اثر نپذیرفته و معلوم نیز در علت اثر
نخواهد گذاشت.

آیا علت به معلوم و معلوم به علت
تبدیل می‌شود؟
برخی از نویسنده‌گان مار کسیست در
توجهی این اصل دچار لغزشی شده است که
توجه شمارا به آن جلب می‌کنیم وی
می‌نویسد:

فنازیه اسلام

فنازیه حدادی و حضیری

۱) ایران کشور توحید و کانون وحدت

۲) روحیه قوی ارتش ایران

طرح و گفتگو نباید و ملت مسلمان بعدی از رشد و تکامل رسیده باشند که جز به اسلام و تر آن و فضیلت بهموضع دیگری نیاند بیشند ولی با کمال تاسف از طرف سردمداران حکومت بعث عراق مسئله نژاد و تیار و انتشار بیش از هر مسئله دیگر تکیه کلام بود ..

سردمداران حکومت ناشیستی بعث عراق با مفاهیم تهی از اسلام بیش از هر مسئله دیگر به مسئله نژاد و قومیت و ملیت تکیه می کنند و بذینویسیه اعلام میدارند که در منطق آنان همانند دوران جاهلیت، ارزش متعالی تر و پر اهمیت تر از نژاد و تیار مطرح نیست و از همین دیدگاه است که به مسلمانان ایران تهمت نیاکان و اجداد را می بندند چون از کوزه همان تراوید که در

در الدلس نماز جماعت شود به در فادسیه چون که زخونها و خونکنندگان در پشت خط جبهه و برامون بیکار سرنوشت ساز و نبرد خونین و باطل ایران و عراق علاوه بر مسائل حقوقی و نظامی و سیاسی و گذشته از خسارات و تلفات طرفین، مسائلی نیز مطرح است که از دیدگاه علمی و اجتماعی قابل مطالعه و بررسی و آموختنده است که به چند مورد آن اشاره میگردد ...

۱ - طرح مسئله نژاد
النثار می رلت و امید آن بود که در گردن ۱۵ هجرت بس از ۱۵ گردن از طلوع اسلام و تابیخ انوار تعالیم ارزشیه آن در بهنه مناطق جنگی هر دو طرف دیگر مسئله نژاد و آباء و اجداد اهل قابل

او است .

مسئله اختخار به نسب در میان اعراب تاریخ را نج و سرگفت جالبی دارد تازه اگر آنان آباء و اجداد درست و حسای داشتند باز هم عیب نداشت هر آنچه بگویند ولی در تاریخ عرب پدران و نیاکانی راجع به این حضرات یاوه گو به ثبت رسیده است که در برابر بتهای کرنش کردند که گاهی کلها و مواد آن بجا آب از بول وادر او فراهم می گشت و هنگام گرسنگی آنها را میل می کردند ... که نقل اینگونه مطالب دور از ادب و نزاکت قلم اسلامی است تکیه بر نژاد علاوه بر خسارات معنوی و فرهنگی امتحان خود را هم داده است و خود یکی از عوامل بزرگ شکست اعراب در جنگ با اشغالگر قدس نیز بوده است ولی چه می توان کرد باز هنوز که هنوز است بازدست از این پندار موهوم و نداشته اند و نخواهند برد اشت چون نخوت و خورور چاهلمت هنوز از دماغ آنان بیرون نرفته است .

آنروز در جنگ ۱۹۶۷ یکی از روسای جمهوری یک کشور بزرگ اسلامی در نطق التناحیه ای که مکرراز رادیوهای کشورهای عربی پخش می گشت این چنین آغاز سعن میگرد ...

« باسم العربية الخالدة ، تحيية العروبة لکل عرب خر » به نام نامی نژاد عربیت جاودائی که تعیت هر عرب آزادمنشی است که از خود سر مهدده ..

او بی آنکه نامی از خدا و قرآن و پیامبر و مکتب بوده باشد با این شعار جاهل آغاز سعن من کرد و توجه اش آنکه شد که تمام مسلمانان جهان را نیز سرانکند و شرمسار و زیر سلطه قرار داد .
مسئله نژاد و اختخار به ملیت و قومیت آنها در تاریخ پس از حکومتهای عربی ریشه دوائله است که یکی از نویسندهای کان وابسته به حکومت در کتابی که درباره « قضاای ممالک عربی » نگاشته است عنصر نژاد پوشی را در بر اساس مذهب و مکتب معرفی نمی کند جائی که می گوید : « عربیت نزدما ناسیونالیست های عرب اعم از مسیحی و مسلمان ، دین ما است چه آنکه عربیت پیش از اسلام و پیش از مسیحیت بوجود آمده است ... یا نویسنده عرب دیگری به نام عمر فاخوری در کتابی که درباره چگونگی نهفت عرب تالیف گرده است تنها راه چاره آزادی عرب را چنگ زدن به رشته نژاد برستی تجویز فرموده است جائی که می گوید : عرب قادر به نهضتی نخواهد بود مگر اینکه عربیت را سرچشمه دیانت خود کار دهد و به آن ، آنها تمکن چوید که مسلمانان باقی آن ، مسیحیان کاتولیک به انجیل و پروتستانت به تعالیم « لوگر » و لراسه به مکتب روسو تمکن جسته اند ... (۱)

۱- علی ناصر الدین در کتاب قضیه العرب ص ۲۸

با استفاده از این پندار موهومی و تز
خلط است که یهودی صهیونیستی مانند
مشل عقل از زمینهای امکانات موجود
بهره جوئی جسته است و اساس تعالیم و
رهنمودهای خود را برای همها استوار ساخته
است و مکتب ناسیونالیستی منهای مذهب
خود را رواج داده است بعدی که سبل
و الگوی عملی حزب ثبت عراق قرار
گرفته است ... در برای این اباطیل و
خرابات و پاوه گوئیها - جای نهایت
خوشوقی و مبارکات است که در تمام اعلامیه ها
و پیامهای نیروهای مسلح ایران کوچکترین
تفاوت به نسبت و تبار وجود نداشته است.
و از این رو قطعی است که پیروزی نهانی
نصیب روزمند گان تهرمان و مسلمان ایران
خواهد بود چون هدف و آرمان آنان متعالی
است و پشتونه جنگ هم هدف و آرمان و
اوایله مکتبی و مقدس است ...

روزمند گان مسلمان ایران تنها به عنوان
کسب فادریه اسلام و به عنوان دفع تجاوز
اهرار و دفاع از میهن اسلامی و خانه و
کاشانه خود جنگیدند آرای آنان تنها بعنوان
حفظ قرآن و مذهب جنگیدند و بر اساس
ایمان و قرآن و به پیروی از مکتب محمد
(ص) و علی (ع) و حسن (ع) در مکتب آزادی
پیغمبر حسین (ع) و دیگر شهیدان راه اسلام
رژیمی دند و پیروزی پدست آوردهند ولی
بعشهای مادی و ملحد بر اساس مادیت و
قویمت در فادریه صدام و عقلی جنگیدند
زمی تباهم و خسران ا

جانبازان ایران با توجه به آرمان مکتب
متعالی اسلام از هم وجودیت و کیان کشور
اسلامی و انقلاب عزیز الله حمایت داشتند
نه بر اساس تصرف خالک مدان و بصره و نینوی
با آنکه بر آنان بسیار طیبی و آسان بود که
مسئله خاک و سرزمینهای اشغالی مدان
بصره، ایوان کسری و بغداد را مطرح سازند.
ولی تنها آنچه از شر متعالی داشت انقلاب و
مکتب و آرمان و هدف بود که در آن صورت از
دید گام آنان زمین و خاک هم تأمین بود دیگر هیچ
ندز مین نه آنرا خیر به موهومات و نه خیره ...
چون، همکان میدانند که حب الوطن
من الایمان و حرامت از آب و خاک وطن در
سرلوحة برنامه های ایمان و اسلام قرار
دارد.

* * *

۴- ایران کشور توحید و کانون و حادث

در شرعاً لعلی که انقلاب اصلی اسلامی
ایران در حرکت تکاملی خود، بسوی رهانی
از بینهای استعمار و استبداد قدرتهای بزرگ
غرب و شرق پیش می رفت و ملت تهرمان ایران
بادادن هزاران فرد شهید و هزاران مغلوب
و مجرروح می خواست سرنوشت زندگی و
سیاست کشور خویش را خود تعیین کندست
نشاند گان و نوکران بی مفرز و سرمه
قدرت های بزرگ بالا هم از مکتب الله
اشترانک و مادیگری آلت دست قرار گر
و خواستند منع و سدراء انقلاب گردند و

چند بالاخن و انگشت و دندان .

ملت مسلمان و انقلابی ایران با یک حرکت قاطع ضمن تایید موضع قاطع رهبری عالیقدر انقلاب در دفاع از مرزهای کشور آمادگی کامل نشان دادند و به جهانیان اعلام داشتند دفاع از هریم کشور را دفاع از انقلاب و احالت مکتب تلقی می کشند و با تمام ذرات وجود و هستی خود از آن حمایت می نمایند و عملات است که ملت رزمnde و انقلابی ایران در این بیکار سرنوشت ساز آمادگی هر نوع فدایکاری و ایثار را دارد و همانند مری بازان صدر اسلام بالامکانات محدود خود در برآور قدرتها و مستمکران و نوکران بی مفزوآلت دستی مانند صدام و ملوك طواهیتی : مانند ملک حسین ، ملک حسن ، ملک خالد و دیگر پادشاهان بی تاج و تخت شیخ نشین ها مبارزه خواهند کرد تا حکومت را مخصوص خدا کنند و قوانین خدارا به نفع مستضعفان جهان اجر اینها بند تاروزی که حکومت مستضعفان به حکومت الهی ولی عصر (ع) بیوند داده شود ...

۳- روحیه قوی ارش

نکته ای که در این بیکار سرنوشت ساز هر کز نمی توان فراموشیا مورد خلیل ترار داد روح شهامت و شجاعت ، ایمان الوی و استوار ، اراده آهینه و پایداری و ایستادگی ارش و القدرا ایران نیروهای مسلح ، عقابهای هوانی ، شهابهای آسمانی ، رعدوبرق و صاعقه های زمینی بود که جهانیان را در

با بهانه های بوج وواهی به حریم مقدس بیشه شیران و جوانمردان تعدی و تجاوز ، روادارند با سلاحهایی که باشد به قلب دشمن مشترک مسلمانان نشان گرفته شود به مرزها و قلب کشور اسلامی که کانون مشتعل توحید والگوی وحدت اسلامی است بپوش آورند آن هم در ماهی که مشرکان و مردم جاهلیت هم حرمت آنرا هاس میداشتند .

آنان با الهام از مکتب مادیگری و سهیونی میشل عفلق و با استفاده از جو مصنوعی و محیط کاذبی که فراریان از عدل و قسط اسلامی در عراق ایجاد کرده تصور نمودند که ملت رزمnde ایران در غیف و نارسانی بسر می بردند خالل از اینکه ارش مسلمان ایران ، پامداران ، نیروهای مسلح و مردم غیورو مبارز به الهام از مکتب سرخ علوی با کمال قدرت و شهامت مبارزه و دفاع خواهد کرد و همیشه کلام الهام بخش علی (ع) را مدنظر دارند .

جائی که به سهاه اسلام در بر ابر سهاه کفر و نفاق معاویه می فرماید :

«اغزوهم قبل ان بفزوکم» با آنان به - جنگبر دازد بیش از آنکه آنان جنگ آغاز ند و از میهن دفاع کنید رزمnde گان انقلابی ایران این خالل گیری و شبیه خون و جسارت را جسارت و تعدی به انقلاب مقدس خود تلقی می کنند آنرا آنرا عزیز تر و گرامی تراز هر عزیز خود میدانند آنان این جسارت را نی جواب نگذاشتند و با ایمان و عزم آهینه از حدود و ثور میهن و خانه و کاشانه خود دفاع جانانه نمودند هر

بیت و حیرت فروبرده است، ارتش با کمال
ولاذاری و اخلاص و ایمان در جبهه های
جنگ با دشمنان اسلام می جنگند.
این ابر مردان تاریخ، پاوه گوئیها
کرواههای به اصطلاح خدا میراث خلقی
و ندائی را که در مورد احتلال ارتش
در سر می بپرورانند یا اخلال در سلسه
مراتب نظامی را پیشنهاد می کردند با
هوشیاری و آگاهی امام امت و رهبر عظیم
الشأن انقلاب جائی که فرمودند:

پنجه از صفحه ۹

و گرسنگی و نقصان دارانی و نفوس و میوه ها می آزمائیم و به افراد باستقامت بشارت بده.
مشکلات و دشواریها بسان کوره ای است که به آهن، صلابت واستقامت می بخشد،
انسان نیز در کوره حوادث و مشکلات، بر قدرت و نیرومند میگردد و قادر به شکستن موائع
سرمه زندگی و سعادت خود می شود.

وقتی شخصی از امام هشتم از حقیقت آزمایش های الهی سوال می کند و درخواست
می نماید که آیه «احسِبَ النَّاسُ أَنْ يَعْرَفُوا ... رَا تَسْبِيرَ نَمَاءِدَ وَحَقْيَقَتَ لَقَنَهَا كَه در
این آیه آمده است روشن سازد، امام در پاسخ او می فرماید: «يَفْتَنُونَ كَمَا يَفْتَنُ الْأَذْهَبَ
يَخْلُصُونَ كَمَا يَخْلُصُ الْأَذْهَبَ» (۱) انسانها بسان طلاها در بوته آزمایش قرار می کیرند
ومانند طلا که از دیگر فلزهای مخلوط جدا می شود آنان نیز بالک و پیراسته می شوند.
ادامه دارد

۱- کافی جلد اول ص ۳۹۰

علی (ع) فرمود:

أَلْجَهَادُ، عِزَّاً لِإِسْلَامٍ (نهج البلاغه ص ۸۳۱)

مبا رزه وجها ددر را خدا موجب عزت و سرا فرا زیا سلام است
امیر مومنان (ع) فرمود:
بِمَا دِرُوا جَهَادَ مَعْدُوكُمْ

به مبا رزه و جنگ بر دشمنان پیشی گیرید
(نهج البلاغه ص ۸۳۱)